

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2017/1128 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 14. lipnja 2017.

o prekograničnoj prenosivosti usluga internetskog sadržaja na unutarnjem tržištu

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Nesmetan pristup diljem Unije uslugama internetskog sadržaja koje se zakonito pružaju potrošačima u njihovoj državi članici boravišta važan je za dobro funkcioniranje unutarnjeg tržišta i djelotvornu primjenu načela slobode kretanja osoba i usluga. Unutarnje tržište obuhvaća područje bez unutarnjih granica koje se, među ostalim, temelji na slobodi kretanja osoba i usluga, stoga je potrebno osigurati da se potrošači mogu koristiti prenosivim uslugama internetskog sadržaja kojima se omogućava pristup sadržajima poput glazbe, igara, filmova, zabavnih programa ili sportskih događaja ne samo u svojoj državi članici boravišta nego i kada se privremeno nalaze u drugoj državi članici u svrhe kao što su odmor, putovanje, poslovni put, obrazovna mobilnost. Stoga bi trebalo ukloniti prepreke koje u takvim slučajevima otežavaju pristup takvim uslugama internetskog sadržaja i korištenje njima.
- (2) Tehnološkim razvojem koji je doveo do naglog širenja prenosivih uređaja poput laptopa, tableta i pametnih telefona sve se više olakšava korištenje uslugama internetskog sadržaja tako što je pristup sadržaju omogućen bez obzira na lokaciju potrošača. Potrošači sve više traže pristup sadržajima i inovativnim internetskim uslugama ne samo u svojoj državi članici boravišta nego i kada se privremeno nalaze u drugoj državi članici.
- (3) Potrošači sve više sklapaju ugovore s pružateljima usluga radi pružanja usluga internetskog sadržaja. Međutim, potrošači koji se privremeno nalaze u državi članici koja nije njihova država članica boravišta često više ne mogu pristupiti niti se mogu koristiti uslugama internetskog sadržaja za koje su zakonito stekli pravo pristupa i korištenja u svojoj državi članici boravišta.

⁽¹⁾ SL C 264, 20.7.2016., str. 86.⁽²⁾ SL C 240, 1.7.2016., str. 72.⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 18. svibnja 2017. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 8. lipnja 2017.

- (4) Brojne su prepreke koje otežavaju pružanje usluga internetskog sadržaja potrošačima koji se privremeno nalaze u državi članici koja nije njihova država članica boravišta. Određene internetske usluge obuhvaćaju sadržaje poput glazbe, igara, filmova ili zabavnih programa koji su zaštićeni autorskim pravom ili srodnim pravima u skladu s pravom Unije. U ovom se trenutku prepreke prekograničnoj prenosivosti usluga internetskog sadržaja razlikuju od sektora do sektora. Prepreke proizlaze iz činjenice da se prava prijenosa sadržaja zaštićenog autorskim pravom ili srodnim pravima, poput audiovizualnih djela, često licenciraju na teritorijalnoj osnovi, kao i iz činjenice da bi pružatelji usluga internetskog sadržaja mogli odlučiti pružati usluge samo na određenim tržištima.
- (5) Isto vrijedi i za sadržaje, poput sportskih događaja, koji nisu zaštićeni autorskim pravom ili srodnim pravima u skladu s pravom Unije, ali bi mogli biti zaštićeni autorskim pravom ili srodnim pravima prema nacionalnom pravu ili nekim drugim posebnim nacionalnim propisom, a koje organizatori takvih događaja također često licenciraju ili ih pružatelji usluga internetskog sadržaja nude na teritorijalnoj osnovi. Prijenos takva sadržaja putem organizacija za radiodifuziju zaštićen je srodnim pravima koja su usklađena na razini Unije. Nadalje, prijenos takva sadržaja često uključuje dijelove, poput glazbe, video sekvence otvaranja ili zatvaranja ili grafike, koji su zaštićeni autorskim pravom. Isto tako, određeni aspekti prijenosa takva sadržaja, osobito oni koji se odnose na radiodifuziju događaja od velike važnosti za društvo, kao i na kratke vijesti o događajima od velikog interesa za javnost, usklađeni su Direktivom 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Konačno, audiovizualne medijske usluge u smislu Direktive 2010/13/EU obuhvaćaju usluge kojima se omogućuje pristup sadržaju poput sportskih događaja, vijesti i tekućih događaja.
- (6) Usluge internetskog sadržaja sve se više stavljaju na tržište u paketu u kojem se sadržaj koji nije zaštićen autorskim pravom ili srodnim pravima ne može odvojiti od sadržaja koji je zaštićen autorskim pravom ili srodnim pravima, bez da se značajno umanjuje vrijednost usluge pružene potrošaču. To se posebno odnosi na vrhunski sadržaj poput sportskih događaja ili drugih događaja za koje postoji znatan interes potrošača. Kako bi pružatelji usluga internetskog sadržaja potrošačima pružili potpuni pristup svojim uslugama internetskog sadržaja kad se potrošači privremeno nalaze u državi članici koja nije njihova država članica boravišta, nužno je ovom Uredbom obuhvatiti i sadržaj kojim se koriste usluge internetskog sadržaja i stoga je nužno da se ova Uredba primjenjuje i na audiovizualne medijske usluge u smislu Direktive 2010/13/EU i prijenose organizacija za radiodifuziju u cijelosti.
- (7) Prava koja se odnose na djela zaštićena autorskim pravom i na građu zaštićenu srodnim pravima („djela i druga zaštićena građa”) usklađena su, među ostalim, u direktivama 96/9/EZ ⁽²⁾, 2001/29/EZ ⁽³⁾, 2006/115/EZ ⁽⁴⁾ i 2009/24/EZ ⁽⁵⁾ Europskog parlamenta i Vijeća. Odredbe međunarodnih sporazuma u području autorskog prava i srodnih prava koje je sklopila Unija, posebno Sporazuma o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva koji je priložen kao Prilog 1.C Sporazumu o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije od 15. travnja 1994., Ugovora o autorskom pravu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo od 20. prosinca 1996. i Ugovora o izvedbama i fonogramima Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo od 20. prosinca 1996., kako su izmijenjeni, čine sastavni dio pravnog poretka Unije. Pravo unije trebalo bi, koliko god je to moguće, tumačiti na način koji je u skladu s međunarodnim pravom.
- (8) Bitno je da pružatelji usluga internetskog sadržaja koji se koriste djelima ili drugom zaštićenom građom kao što su knjige, audiovizualna djela, snimljena glazba ili radiotelevizijsko emitiranje imaju pravo korištenja tim sadržajem na relevantnim područjima.
- (9) Za prijenos sadržaja zaštićenog autorskim pravom ili srodnim pravima koji obavljaju pružatelji usluga internetskog sadržaja potrebno je odobrenje relevantnih nositelja prava, poput autora, izvođača, producenata ili organizacija za radiodifuziju, u pogledu sadržaja uključenog u prijenos. To se odnosi i na slučajeve kada se takav prijenos odvija kako bi se potrošaču omogućilo preuzimanje radi korištenja uslugom internetskog sadržaja.

⁽¹⁾ Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) (SL L 95, 15.4.2010., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka (SL L 77, 27.3.1996., str. 20.).

⁽³⁾ Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 167, 22.6.2001., str. 10.).

⁽⁴⁾ Direktiva 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe i određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva (SL L 376, 27.12.2006., str. 28.).

⁽⁵⁾ Direktiva 2009/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o pravnoj zaštiti računalnih programa (SL L 111, 5.5.2009., str. 16.).

- (10) Stjecanje licencije za relevantna prava nije uvijek moguće, posebno kada se prava na sadržaj licenciraju na isključivoj osnovi. Kako bi se osiguralo djelotvorno poštivanje teritorijalne ekskluzivnosti, pružatelji usluga internetskog sadržaja često se u ugovorima o licenciji s nositeljima prava, uključujući organizacije za radiodifuziju ili organizatore događaja, obvezuju da će svojim pretplatnicima spriječiti pristup svojoj usluzi te korištenje njome izvan područja za koje posjeduju licenciju. Takvim se ugovornim ograničenjima koja su nametnuta pružateljima od njih zahtijeva da poduzmu mjere poput onemogućavanja pristupa svojim uslugama s adresa internetskog protokola (IP) koje se nalaze izvan dotičnog područja. Prema tome, jedna od prepreka prekograničnoj prenosivosti usluga internetskog sadržaja nalazi se u ugovorima sklopljenima između pružatelja usluga internetskog sadržaja i njihovih pretplatnika, koji odražavaju odredbe o teritorijalnom ograničenju u ugovorima sklopljenima između tih pružatelja i nositelja prava.
- (11) Sudsku praksu Suda Europske unije trebalo bi uzeti u obzir prilikom ocjene cilja zaštite prava intelektualnog vlasništva u odnosu na temeljne slobode zajamčene Ugovorom o funkcioniranju Europske unije (UFEU).
- (12) Stoga je cilj ove Uredbe prilagodba usklađenog pravnog okvira za autorsko pravo i srodna prava te utvrđivanje zajedničkog pristupa pružanju usluga internetskog sadržaja pretplatnicima koji se privremeno nalaze u državi članici koja nije njihova država članica boravišta uklanjanjem prepreka prekograničnoj prenosivosti usluga internetskog sadržaja koje se pružaju zakonito. Ovom bi se Uredbom trebalo zajamčiti prekograničnu prenosivost usluga internetskog sadržaja u svim relevantnim sektorima i tako potrošačima pružiti dodatan način zakonitog pristupa internetskom sadržaju bez dovođenja u pitanje visoke razine zaštite zajamčene autorskim pravom i srodnim pravima u Uniji, bez izmjene postojećih modela licenciranja poput licenciranja na teritorijalnoj osnovi, te bez utjecaja na postojeće mehanizme financiranja. Koncept prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja trebalo bi razlikovati od koncepta prekograničnog pristupa potrošača uslugama internetskog sadržaja koje se pružaju u državi članici koja nije njihova država članica boravišta, što nije obuhvaćeno ovom Uredbom.
- (13) Imajući u vidu instrumente Unije koji već postoje u području oporezivanja, područje oporezivanja potrebno je isključiti iz područja primjene ove Uredbe. Ova Uredba stoga ne bi trebala utjecati na primjenu bilo koje odredbe u vezi s oporezivanjem.
- (14) Ovom se Uredbom definira nekoliko koncepata potrebnih za njezinu primjenu, među ostalim i država članica boravišta. Državu članicu boravišta trebalo bi utvrditi uzimajući u obzir ciljeve ove Uredbe i potrebu da se osigura njezina ujednačena primjena u Uniji. Definicija države članice boravišta podrazumijeva da pretplatnik ima stvarno i stalno boravište u toj državi članici. Pružatelj usluge internetskog sadržaja koji je provjerio državu članicu boravišta u skladu s ovom Uredbom trebao bi za svrhe ove Uredbe moći pretpostaviti da je država članica boravišta koja je provjerena jedina država članica boravišta pretplatnika. Pružatelji ne bi trebali biti obvezni provjeravati jesu li njihovi pretplatnici također i pretplatnici usluga internetskog sadržaja u drugim državama članicama.
- (15) Ova bi se Uredba trebala primjenjivati na usluge internetskog sadržaja koje pružatelji, nakon što od nositelja prava steknu odgovarajuća prava za određeno državno područje, pružaju svojim pretplatnicima na temelju ugovora bilo kojim načinom, uključujući putem internetskog prijenosa (streaming), preuzimanja, aplikacije i bilo koje druge tehnike kojom se omogućuje korištenje tim sadržajem. Za potrebe ove Uredbe pojam ugovor trebalo bi razumjeti kao da obuhvaća sve sporazume između pružatelja i pretplatnika, uključujući i aranžmane kojima pretplatnik pristane na opće uvjete pružatelja za pružanje usluga internetskog sadržaja, bez obzira na to pružaju li se one u zamjenu za novčano plaćanje ili bez novčanog plaćanja. Registracija radi primanja obavijesti o sadržaju ili pukom prihvatanje HTML kolačića ne bi se trebali smatrati pružanjem usluga internetskog sadržaja za potrebe ove Uredbe.
- (16) Internetska usluga koja nije audiovizualna medijska usluga u smislu Direktive 2010/13/EU i koja se koristi djelima, drugim vrstama zaštićene građe ili prijenosima organizacija za radiodifuziju samo kao pomoć ne bi trebala biti obuhvaćena ovom Uredbom. Takve usluge obuhvaćaju internetske stranice koje se koriste djelima ili drugom zaštićenom građom samo kao pomoć, kao što su grafički elementi ili glazba u pozadini, iako je glavna namjena takvih internetskih stranica, primjerice, prodaja robe.
- (17) Ova Uredba trebala bi se primjenjivati samo na usluge internetskog sadržaja kojima pretplatnici stvarno mogu pristupiti i koristiti se njima u svojoj državi članici boravišta bez ograničavanja na određenu lokaciju zato što nije primjereno zahtijevati od pružatelja usluga internetskog sadržaja koji ne nude prenosive usluge internetskog sadržaja u državi članici u kojoj pretplatnik ima boravište da takve usluge nude preko granice.

- (18) Ova Uredba trebala bi se odnositi na usluge internetskog sadržaja koje se pružaju u zamjenu za novčano plaćanje. Pružatelji takvih usluga mogu provjeriti državu članicu u kojoj njihovi pretplatnici imaju boravište. Trebalo bi se smatrati da se pravo na korištenje uslugom internetskog sadržaja stječe u zamjenu za novčano plaćanje bez obzira na to je li to plaćanje izvršeno izravno pružatelju usluga internetskog sadržaja ili drugoj strani, poput pružatelja koji nudi paket usluga u kojem se kombiniraju usluga elektroničkih komunikacija i usluga internetskog sadržaja koju pruža drugi pružatelj usluga. Za potrebe ove Uredbe plaćanje obavezne pretplate za usluge javne radiodifuzije ne bi se trebalo smatrati novčanim plaćanjem za uslugu internetskog sadržaja.
- (19) Pružatelji usluga internetskog sadržaja ne bi smjeli svojim pretplatnicima nametati nikakve dodatne naknade za pružanje prekogranične prenosivosti u skladu s ovom Uredbom. Međutim, moguće je da pretplatnici, kako bi mogli pristupiti uslugama internetskog sadržaja i koristiti se njima u državi članici koja nije njihova država članica boravišta, mogu podlijegati plaćanju naknada operatorima elektroničkih komunikacijskih mreža koje se koriste za pristup takvim uslugama.
- (20) Pružatelji usluga internetskog sadržaja koje se pružaju bez novčanog plaćanja u pravilu ne provjeravaju državu članicu boravišta svojih pretplatnika. Uključivanje takvih usluga internetskog sadržaja u područje primjene ove Uredbe dovelo bi do bitne promjene načina isporuke tih usluga i nerazmjernih troškova. Međutim, isključivanje tih usluga iz područja primjene ove Uredbe značilo bi da pružatelj tih usluga ne bi mogao iskoristiti pravni mehanizam koji je predviđen ovom Uredbom i kojim se pružateljima usluga internetskog sadržaja omogućuje da ponude prekograničnu prenosivost takvih usluga, čak i kada odluče uložiti u sredstva koja omogućuju provjeru države članice boravišta njihovih pretplatnika. U skladu s time bi pružatelji usluga internetskog sadržaja koje se pružaju bez novčanog plaćanja trebali imati mogućnost izbora da ih se uključi u područje primjene ove Uredbe ako ispunjavaju uvjete u vezi s provjerom države članice boravišta pretplatnika. Ako takvi pružatelji iskoriste tu mogućnost, trebali bi se pridržavati istih obveza koje su ovom Uredbom određene za pružatelje usluga internetskog sadržaja koje se pružaju u zamjenu za novčano plaćanje. Nadalje, trebali bi pravovremeno obavijestiti pretplatnike, relevantne nositelje autorskog prava i srodnih prava te relevantne nositelje svih drugih prava na sadržaj usluge internetskog sadržaja o svojoj odluci da iskoriste tu mogućnost. Takve informacije mogle bi se pružiti na internetskoj stranici pružatelja usluga.
- (21) Kako bi se osigurala prekogranična prenosivost usluga internetskog sadržaja, potrebno je zahtijevati od pružatelja usluga internetskog sadržaja koji su obuhvaćen ovom Uredbom da pretplatnicima omoguće korištenje takvim uslugama u državi članici u kojoj se privremeno nalaze na isti način kao i u njihovoj državi članici boravišta. Pretplatnici bi trebali imati pristup uslugama internetskog sadržaja s istim sadržajem, u istom opsegu i za isti broj uređaja, za isti broj korisnika te u istom opsegu funkcija koje se nude u njihovoj državi članici boravišta. Bitno je da obveza pružanja prekogranične prenosivosti usluge internetskog sadržaja bude obvezna te da je stoga stranke ne bi smjele moći isključiti, od nje odstupati ili mijenjati njezine učinke. Trebalo bi smatrati da sve radnje pružatelja koje bi pretplatnike sprečavale da usluzi pristupe ili da se njome koriste dok se privremeno nalaze u državi članici koja nije njihova država članica boravišta, na primjer ograničenja u pogledu funkcija usluge ili kvalitete njezine isporuke, predstavljaju zaobilaženje obveze pružanja prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja i da su stoga u suprotnosti s ovom Uredbom.
- (22) Zahtjev da isporuka usluga internetskog sadržaja pretplatnicima koji se privremeno nalaze u državi članici koja nije njihova država članica boravišta budu iste kvalitete kao i u državi članici boravišta mogao bi pružateljima usluga internetskog sadržaja, a time u konačnici i pretplatnicima, prouzročiti visoke troškove. Stoga nije primjereno ovom Uredbom zahtijevati da pružatelji osiguraju kvalitetu isporuke takvih usluga koja bi bila veća od kvalitete dostupne putem lokalnog internetskog pristupa koji je pretplatnik odabrao dok se privremeno nalazi u drugoj državi članici. U takvim slučajevima pružatelj usluge ne bi trebao biti odgovoran za nižu kvalitetu isporuke. Unatoč tome, ako pružatelj usluga pretplatnicima izričito jamči određenu kvalitetu isporuke kada se privremeno nalaze u drugoj državi članici, pružatelj usluga trebao bi biti obavezan tim jamstvom. Pružatelj usluga trebao bi, na osnovi informacija kojima raspolaže, svojim pretplatnicima unaprijed pružiti informacije o kvaliteti isporuke usluge internetskog sadržaja u državama članicama koje nisu njihova država članica boravišta, a posebno činjenicu da se kvaliteta isporuke može razlikovati od one primjenjive u državi članici boravišta. Pružatelj ne bi trebao imati obvezu aktivnog traženja informacija o kvaliteti isporuke usluge internetskog sadržaja u državama članicama koje nisu država članica boravišta pretplatnika. Relevantne informacije mogle bi se pružiti na internetskoj stranici pružatelja.

- (23) Kako bi se osiguralo da pružatelji usluga internetskog sadržaja obuhvaćenih ovom Uredbom ispunjavaju obvezu pružanja prekogranične prenosivosti svojih usluga, bez stjecanja relevantnih prava u drugoj državi članici, potrebno je propisati da ti pružatelji uvijek imaju pravo pretplatnicima pružati te usluge kada se privremeno nalaze u državi članici koja nije njihova država članica boravišta. To bi trebalo postići utvrđivanjem da se smatra da se pružanje usluga internetskog sadržaja, pristupanje tim uslugama i korištenje njima odvija u državi članici boravišta pretplatnika. Taj pravni mehanizam trebao bi se primjenjivati isključivo u svrhu osiguravanja prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja. Trebalo bi se smatrati da se usluga internetskog sadržaja pruža zakonito ako se i usluga i sadržaj pružaju u na zakonit način u državi članici boravišta. Ovom se Uredbom, a posebno pravnim mehanizmom prema kojem se smatra da se pružanje usluga internetskog sadržaja, pristupanje tim uslugama i korištenje njima odvija u državi članici boravišta pretplatnika, ne sprečava pružatelja da svojem pretplatniku omogući dodatni pristup sadržaju koji pružatelj zakonito pruža u državi članici u kojoj se pretplatnik privremeno nalazi i korištenje tim sadržajem.
- (24) U pogledu licenciranja autorskog prava ili srodnih prava, pravni mehanizam utvrđen u ovoj Uredbi znači da bi trebalo smatrati da se dotične radnje reproduciranja, priopćivanja javnosti i stavljanje djela i druge zaštićene građe na raspolaganje javnosti, kao i radnje izvlačenja ili ponovnog korištenja u vezi s bazama podataka zaštićenima pravima *sui generis*, do kojih dolazi kada se usluga pruža pretplatnicima kada se privremeno nalaze u državi članici koja nije njihova država članica boravišta, odvijaju u državi članici u kojoj pretplatnik ima boravište. Stoga bi trebalo smatrati da pružatelji usluga internetskog sadržaja obuhvaćenih ovom Uredbom te radnje izvršavaju na temelju odgovarajućih odobrenja koja su im dali predmetni nositelji prava za državu boravišta njihovih pretplatnika. Kad god pružatelji imaju pravo izvršavanja radnje priopćavanja javnosti ili reproduciranja u državi članici boravišta njihovih pretplatnika na temelju odobrenja koja su im izdali predmetni nositelji prava, pretplatnici koji se privremeno nalaze u državi članici koja nije njihova država članica boravišta trebali bi moći pristupiti usluzi i koristiti se njome, a po potrebi i izvršavati relevantne radnje reproduciranja, poput preuzimanja, na koje bi imali pravo u svojoj državi članici boravišta. Pružanje usluga internetskog sadržaja od strane pružatelja pretplatnicima koji se privremeno nalaze u državi članici koja nije njihova država članica boravišta te pristupanje pretplatnika toj usluzi i korištenje njome u skladu s ovom Uredbom ne bi se smjelo smatrati povredom autorskog prava ili srodnih prava ni bilo kojeg drugog prava mjerodavnog za pružanje internetskog sadržaja iz te usluge, pristup njemu i korištenje njime.
- (25) Pružatelji usluga internetskog sadržaja obuhvaćenih ovom Uredbom ne bi trebali biti odgovorni ni za kakvu povredu ugovornih odredbi koje su suprotne obvezi da svojim pretplatnicima omoguće korištenje takvim uslugama u državi članici u kojoj se privremeno nalaze. Stoga bi ugovorne odredbe kojima je svrha zabraniti ili ograničiti prekograničnu prenosivost takvih usluga internetskog sadržaja trebale biti neizvršive. Pružatelji usluga i nositelji prava relevantnih za pružanje usluga internetskog sadržaja ne bi smjeli imati pravo zaobići primjenu ove Uredbe odabirom prava treće zemlje kao prava mjerodavnog za ugovore među njima. Isto bi trebalo vrijediti i za ugovore sklopljene između pružatelja i pretplatnika.
- (26) Ovom bi Uredbom trebalo pretplatnicima omogućiti uživanje usluga internetskog sadržaja na koje su se pretplatili u svojoj državi članici boravišta kada se privremeno nalaze u drugoj državi članici. Pretplatnici bi trebali moći ostvariti prekograničnu prenosivost usluga internetskog sadržaja samo ako je njihovo boravište u državi članici Europske unije. Stoga bi pružatelji usluga internetskog sadržaja na temelju ove Uredbe trebali biti dužni primijeniti razumna, razmjerna i djelotvorna sredstva kako bi provjerili državu članicu boravišta svojih pretplatnika. U tu bi se svrhu pružatelji trebali koristiti sredstvima provjere popisanim u ovoj Uredbi. To ne priječi sklapanje sporazuma pružatelja usluga i nositelja prava o tim sredstvima provjere u okvirima ove Uredbe. Cilj je popisa pružiti pravnu sigurnost u pogledu sredstava provjere koje trebaju upotrebljavati pružatelji te ograničiti zadiranje u privatnost pretplatnika. U svakom bi slučaju trebalo uzeti u obzir učinkovitost i razmjernost sredstava provjere u određenoj državi članici za određenu vrstu usluge internetskog sadržaja. Pružatelji bi trebali upotrebljavati dva sredstva provjere osim ako je s dovoljnom sigurnošću moguće utvrditi državu članicu boravišta pretplatnika na temelju jednog sredstva provjere. U slučajevima kada pružatelj usluga ima opravdane sumnje u pogledu države članice boravišta pretplatnika, trebao bi moći ponovno provjeriti državu članicu boravišta pretplatnika. Pružatelj bi trebao primijeniti potrebne tehničke i organizacijske mjere koje se zahtijevaju na temelju primjenjivih pravila o zaštiti podataka za obradu osobnih podataka prikupljenih u svrhu provjere države članice boravišta pretplatnika na temelju ove Uredbe. Primjeri takvih mjera uključuju pružanje transparentnih informacija pojedincima o postupcima koji su upotrijebljeni pri provjeri i o svrsi provjere te primjerene sigurnosne mjere.

- (27) Kako bi provjerio državu članicu boravišta pretplatnika, pružatelj usluge internetskog sadržaja trebao bi, po mogućnosti, koristiti informacije koje posjeduje kao što su informacije o obračunu. U pogledu ugovora sklopljenih prije datuma primjene ove Uredbe te o provjerama koje se provode pri produženju ugovora, pružatelju bi trebalo dozvoliti da zatraži od pretplatnika da mu dostavi informacije neophodne za provjeru države članice boravišta pretplatnika samo kad nju nije moguće utvrditi na osnovi informacija koje pružatelj već posjeduje.
- (28) Provjere IP adrese koje se provode na osnovi ove Uredbe trebalo bi provoditi u skladu s direktivama 95/46/EZ ⁽¹⁾ i 2002/58/EZ ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća. Osim toga, za potrebe provjere države članice boravišta pretplatnika nije bitna precizna lokacija pretplatnika nego podatak u kojoj državi članici pretplatnik pristupa usluzi. Stoga za tu svrhu nije potrebno niti prikupljati ni obrađivati podatke o preciznoj lokaciji pretplatnika ni bilo kakve druge osobne podatke. Ako pružatelj usluga ima opravdane sumnje u pogledu države članice boravišta pretplatnika i obavi provjeru IP adrese radi provjere države članice pretplatnika, isključiva je svrha takvih provjera da se utvrdi pristupa li pretplatnik usluzi internetskog sadržaja odnosno koristi li je u državi članici boravišta ili izvan nje. Stoga bi u tim slučajevima podatke iz provjere IP adresa trebalo prikupljati samo u binarnom formatu i u skladu s primjenjivim pravilima o zaštiti podataka. Pružatelj usluga ne bi smio prelaziti tu razinu pojedinosti.
- (29) Nositelj autorskog prava, srodnih prava ili bilo kojeg drugog prava na sadržaj usluga internetskog sadržaja trebao bi i dalje zadržati slobodu ugovaranja da odobri da se njegov sadržaj pruža, da mu se pristupa i da se koristi njime u skladu s ovom Uredbom bez provjere države članice boravišta. To posebno može biti relevantno u područjima kao što su glazba i e-knjige. Svaki nositelj prava trebao bi moći slobodno donositi takve odluke prilikom sklapanja ugovora s pružateljima usluga internetskog sadržaja. Ugovorima između pružatelja i nositelja prava ne bi se smjela ograničiti mogućnost nositelja prava da povuku takvo odobrenje uz uvjet dostavljanja obavijesti pružatelju u razumnom roku. Odobrenje pojedinog nositelja prava samo po sebi pružatelja ne oslobađa obveze da provjeri državu članicu boravišta pretplatnika. Obveza provjere države članice boravišta pretplatnika ne bi se trebala primjenjivati samo u slučaju kada svi nositelji autorskog prava, srodnih prava ili bilo kojeg drugog prava na sadržaj kojim se koristi pružatelj odluče odobriti da se njihov sadržaj pruža, da mu se pristupa i da se njime koristi bez provjere države članice boravišta pretplatnika, a za utvrđivanje države članice boravišta pretplatnika trebalo bi se tada koristiti ugovorom o pružanju usluga internetskog sadržaja između pružatelja i pretplatnika. Svi drugi aspekti ove Uredbe trebali bi se i dalje primjenjivati u takvim slučajevima.
- (30) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i priznaju načela koja su utvrđena Poveljom Europske unije o temeljnim pravima („Povelja”). U skladu s tim, ovu bi Uredbu trebalo tumačiti i primjenjivati u skladu s tim pravima i načelima, posebno pravom na poštovanje privatnog i obiteljskog života, prava na zaštitu osobnih podataka, prava na slobodu izražavanja i prava na slobodu poduzetništva te prava vlasništva, uključujući i pravo intelektualnog vlasništva. Svaka obrada osobnih podataka na temelju ove Uredbe trebala bi poštovati temeljna prava, uključujući pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života i pravo na zaštitu osobnih podataka u skladu s člancima 7. i 8. Povelje te je nužno da takva obrada bude u skladu s direktivama 95/46/EZ i 2002/58/EZ. Pružatelji usluga internetskog sadržaja trebali bi osobito osigurati da svaka obrada osobnih podataka na temelju ove Uredbe bude nužna, razumna i razmjerna za postizanje zadanog cilja. Kada je za pružanje usluge dovoljna autentikacija pretplatnika, ne bi smjelo zahtijevati identifikaciju pretplatnika. Podatke prikupljene na osnovi ove Uredbe za potrebe provjere države članice boravišta pružatelj ne bi smio čuvati duže od vremena potrebnog za obavljanje provjere. Po završetku provjere te podatke trebalo bi odmah i nepovratno uništiti. Međutim, time se ne dovodi u pitanje pohrana podataka prikupljenih za neku drugu zakonitu namjenu, pod uvjetom da se poštuju primjenjiva pravila o zaštiti podataka, što obuhvaća i pravila o njihovoj pohranjivanju.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.). Direktiva 95/46/EZ stavlja se izvan snage i zamjenjuje, s učinkom od 25. svibnja 2018., Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL L 201, 31.7.2002., str. 37.).

- (31) Ugovori o licenciji sadržaja obično se sklapaju na relativno dugi rok. Slijedom toga, te kako bi se svim potrošačima koji borave u Uniji osigurala prekogranična prenosivost usluga internetskog sadržaja istodobno te bez nepotrebne odgode, ova Uredba trebala bi se primjenjivati i na ugovore koji su sklopljeni i prava koja su stečena prije datuma njezine primjene ako su ti ugovori i prava bitni za prekograničnu prenosivost usluge internetskog sadržaja koja se pruža nakon tog datuma. Takva primjena ove Uredbe potrebna je i radi osiguravanja jednakih uvjeta pružateljima usluga internetskog sadržaja obuhvaćenih ovom Uredbom koji posluju na unutarnjem tržištu, posebno kad je riječ o malim i srednjim poduzećima, čime bi se omogućilo da i pružatelji usluga koji su s nositeljima prava sklopili dugoročne ugovore svojim pretplatnicima nude prekograničnu prenosivost, neovisno o mogućnosti pružatelja da o takvim ugovorima ponovno pregovara. Nadalje, takvom primjenom ove Uredbe osiguralo bi se da pružatelji, nakon što poduzmu mjere potrebne za prekograničnu prenosivost svojih usluga, mogu ponuditi prenosivost za svoju cjelokupnu ponudu internetskog sadržaja. To bi se trebalo primjenjivati i na pružatelje usluga internetskog sadržaja koji nude pakete u kojima se kombiniraju usluge elektroničkih komunikacija i usluge internetskog sadržaja. Na kraju, takvom primjenom ove Uredbe nositeljima prava bi se omogućilo da ne moraju ponovno pregovarati o svojim postojećim ugovorima o licenciji kako bi pružateljima usluga omogućili da nude prekograničnu prenosivost svojih usluga.
- (32) S tim u skladu, budući da će se ova Uredba primjenjivati i na neke ugovore koji su sklopljeni i prava koja su stečena prije datuma njezine primjene, primjereno je i omogućiti razuman rok između datuma stupanja na snagu ove Uredbe i datuma njezine primjene kako bi se nositeljima prava i pružateljima usluga internetskog sadržaja obuhvaćenih ovom Uredbom omogućilo da se prilagode novonastalom stanju, a pružateljima da izmijene uvjete korištenja svojim uslugama. Promjene uvjeta korištenja uslugama internetskog sadržaja koje se nude u paketima kojima se kombinira elektronička komunikacijska usluga i usluga internetskog sadržaja, a koje su poduzete isključivo radi usklađivanja s odredbama ove Uredbe, pretplatnicima ne bi smjele davati nikakvo pravo na temelju nacionalnih propisa kojima se prenosi regulatorni okvir za elektroničke komunikacijske mreže i elektroničke komunikacijske usluge, na raskid ugovora o pružanju takvih elektroničkih komunikacijskih usluga.
- (33) Cilj je ove Uredbe poboljšati konkurentnost poticanjem inovacija u sektoru usluga internetskog sadržaja i privlačenjem većeg broja potrošača. Ova Uredba ne bi smjela utjecati na primjenu pravila tržišnog natjecanja, a posebno na članke 101. i 102. UFEU-a. Pravilima predviđenim ovom Uredbom ne bi se smjelo koristiti za ograničavanje tržišnog natjecanja na način koji je suprotan UFEU-u.
- (34) Ova Uredba ne bi smjela utjecati na primjenu Direktive 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, posebno na njezinu glavu III. Ova je Uredba u skladu s ciljem da se olakša zakonit pristup sadržaju zaštićenom autorskim pravom ili srodnim pravima te s njime povezanim uslugama.
- (35) Kako bi se osigurala prekogranična prenosivost usluga internetskog sadržaja u Uniji, primjereno je donijeti uredbu koja je izravno primjenjiva u državama članicama. To je potrebno kako bi se zajamčila ujednačena primjena propisa o prekograničnoj prenosivosti u svim državama članicama te njihovo istodobno stupanje na snagu u pogledu svih usluga internetskog sadržaja. Samo se uredbom može osigurati razina pravne sigurnosti potrebne da se potrošačima omogući da u potpunosti iskoriste mogućnosti prekogranične prenosivosti diljem Unije.
- (36) S obzirom na to da cilj ove Uredbe, a to je prilagodba pravnog okvira kako bi se u Uniji omogućila prekogranična prenosivost usluga internetskog sadržaja, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog razmjera predloženog djelovanja on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja. Posebno, ovom Uredbom bitno se ne utječe na način na koji se licenciraju prava, a nositelje prava i pružatelje usluga ne obvezuje se na ponovno pregovaranje o ugovorima. Štoviše, ovom se Uredbom od pružatelja ne zahtijeva poduzimanje mjera za osiguranje kvalitete isporuke usluga internetskog sadržaja izvan države članice u kojoj pretplatnici imaju boravište. Naposljetku, ova se Uredba ne primjenjuje na pružatelje usluga internetskog sadržaja koje se pružaju bez novčanog plaćanja i koji ne koriste mogućnost da omoguće prekograničnu prenosivost svojih usluga. Stoga se ovom Uredbom ne nameću nikakvi nerazmjerni troškovi,

⁽¹⁾ Direktiva 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu (SL L 84, 20.3.2014., str. 72.).

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Uredbom u Uniji uvodi zajednički pristup prekograničnoj prenosivosti usluga internetskog sadržaja kako bi se osiguralo da pretplatnici na prenosive usluge internetskog sadržaja koje im se zakonito pružaju u njihovoj državi članici boravišta tim uslugama mogu pristupiti i njima se koristiti kada se privremeno nalaze u državi članici koja nije njihova država članica boravišta.
2. Ova se Uredba ne primjenjuje na područje oporezivanja.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „pretplatnik” znači svaki potrošač koji, na temelju ugovora o pružanju usluge internetskog sadržaja s pružateljem, bez obzira na to pruža li se u zamjenu za novčano plaćanje ili bez takva plaćanja, ima pravo pristupa toj usluzi i pravo njome se koristiti u državi članici boravišta;
2. „potrošač” znači svaka fizička osoba koja u ugovorima obuhvaćenim ovom Uredbom djeluje u svrhe koje ne ulaze u okvir njezine trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti;
3. „država članica boravišta” znači država članica, utvrđena na temelju članka 5., u kojoj pretplatnik ima svoje stvarno i stalno boravište;
4. „privremeno se nalaziti u državi članici” znači biti prisutan u ograničenom razdoblju u državi članici koja nije država članica boravišta;
5. „usluga internetskog sadržaja” znači usluga kako je definirana u člancima 56. i 57. UFEU-a koju pružatelj zakonito pruža pretplatnicima u njihovoj državi članici boravišta na ugovoreni način i putem interneta, koja je prenosiva i koja je:
 - i. audiovizualna medijska usluga kako je definirana u članku 1. stavku 1. točki (a) Direktive 2010/13/EU; ili
 - ii. usluga čija je glavna značajka pružanje pristupa djelima, drugim vrstama zaštićene građe ili prijenosima organizacija za radiodifuziju i korištenje njima, bez obzira na to je li riječ o linearnoj isporuci ili isporuci na zahtjev;
6. „prenosiv” znači obilježje internetskog sadržaja da pretplatnici mogu stvarno pristupiti usluzi internetskog sadržaja i njome se koristiti u svojoj državi članici boravišta bez ograničenja na određenu lokaciju.

Članak 3.

Obveza omogućivanja prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja

1. Pružatelj usluge internetskog sadržaja koja se pruža u zamjenu za novčano plaćanje pretplatniku koji se privremeno nalazi u državi članici omogućuje pristup usluzi internetskog sadržaja i korištenje njome na isti način kao u državi članici boravišta, među ostalim i pružanjem pristupa istom sadržaju, u istom opsegu i za isti broj uređaja, za isti broj korisnika te u istom opsegu funkcija.
2. Pružatelj ne smije zahtijevati dodatne naknade od pretplatnika za pristup usluzi internetskog sadržaja i za korištenje njome, na temelju stavka 1.
3. Obveza iz stavka 1. ne primjenjuje se na zahtjeve u pogledu kvalitete isporuke usluge internetskog sadržaja kojima pružatelj podliježe kada tu uslugu pruža u državi članici boravišta, osim ako su pružatelj i pretplatnik to izričito dogovorili.

Pružatelj prilikom pružanja usluge internetskog sadržaja u skladu sa stavkom 1. ne smije poduzimati nikakve mjere za smanjenje kvalitete isporuke usluge internetskog sadržaja.

4. Pružatelj, na temelju informacija kojima raspolaže, pretplatniku daje informacije o kvaliteti isporuke usluge internetskog sadržaja koja se pruža u skladu sa stavkom 1. Informacije se pretplatniku daju prije pružanja usluge iz stavka 1. na prikladan i razmjeran način.

Članak 4.

Lokaliziranje pružanja usluga internetskog sadržaja, pristup tim uslugama i korištenje njima

Smatra se da se pružanje usluge internetskog sadržaja na osnovi ove Uredbe pretplatniku koji se privremeno nalazi u državi članici, kao i pristup toj usluzi te korištenje njome od strane pretplatnika, odvijaju samo u državi članici boravišta pretplatnika.

Članak 5.

Provjera države članice boravišta

1. Prilikom sklapanja ili produženja ugovora o pružanju usluge internetskog sadržaja koja se pruža u zamjenu za novčano plaćanje, pružatelj provjerava državu članicu boravišta pretplatnika upotrebom najviše dva od sljedećih sredstava provjere, te osigurava da su odabrana sredstva razumna, razmjerna i djelotvorna:

- (a) osobnu iskaznicu, sredstvo elektroničke identifikacije, a naročito ono koje je obuhvaćeno sustavom elektroničke identifikacije prijavljenim u skladu s Uredbom (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, ili bilo koju drugu valjanu ispravu o identitetu kojom se potvrđuje država članica boravišta pretplatnika;
- (b) podatke o plaćanju, na primjer, bankovni račun ili broj kreditne ili debitne kartice pretplatnika;
- (c) mjesto ugradnje STB prijamnika („set-top box”), dekodera ili sličnog uređaja koji se koristi za pružanje usluga pretplatniku;
- (d) pretplatnikovo plaćanje naknade za druge usluge u predmetnoj državi članici, kao što je usluga javne radiodifuzije;
- (e) ugovor o pružanju internetskih ili telefonskih usluga ili bilo koju sličnu vrstu ugovora koja povezuje pretplatnika s državom članicom;
- (f) upis u lokalni popis birača ako su dotični podaci javno dostupni;
- (g) plaćanje lokalnih poreza ako su dotični podaci javno dostupni;
- (h) račun o komunalnim uslugama koji povezuje pretplatnika s državom članicom;
- (i) adresu pretplatnika za slanje računa ili njegovu poštansku adresu;
- (j) izjavu pretplatnika kojom potvrđuje svoju adresu u državi članici;
- (k) provjeru adrese internetskog protokola (IP) radi utvrđivanja države članice u kojoj pretplatnik pristupa usluzi internetskog sadržaja.

Sredstva provjere iz točaka od (i) do (k) koriste se samo u kombinaciji s jednim od sredstava provjere iz točaka od (a) do (h), osim u slučaju kad je poštanska adresa iz točke (i) uvrštena u javno dostupan službeni registar.

2. Ako pružatelj tijekom trajanja ugovora o pružanju usluge internetskog sadržaja ima opravdane sumnje u pogledu države članice boravišta pretplatnika, pružatelj može ponoviti provjeru države članice boravišta pretplatnika u skladu sa stavkom 1. U tom se slučaju sredstvo provjere iz točke (k) može koristiti kao jedino sredstvo. Podaci dobiveni upotrebom sredstva provjere iz točke (k) prikupljaju se samo u binarnom formatu.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu i stavljanju izvan snage Direktive 1999/93/EZ (SL L 257, 28.8.2014., str. 73.).

3. Pružatelj ima pravo zahtijevati od pretplatnika da mu pruži informacije potrebne za utvrđivanje države članice boravišta pretplatnika u skladu sa stavcima 1. i 2. Ako pretplatnik ne pruži te informacije te zbog toga pružatelj ne može provjeriti državu članicu boravišta pretplatnika, pružatelj, na temelju ove Uredbe, pretplatniku ne omogućuje pristup usluzi internetskog sadržaja ili korištenje njome kada se pretplatnik privremeno nalazi u državi članici.

4. Nositelji autorskog prava ili srodnih prava ili nositelji bilo kojeg drugog prava na sadržaj usluge internetskog sadržaja mogu u skladu s ovom Uredbom odobriti pružanje svojeg sadržaja, pristup njemu i korištenje njime bez provjere države članice boravišta. U takvim slučajevima ugovor između pružatelja usluga i pretplatnika o pružanju usluge internetskog sadržaja dovoljan je za utvrđivanje države članice boravišta pretplatnika.

Nositelji autorskog prava ili srodnih prava ili nositelji bilo kojeg drugog prava na sadržaj usluge internetskog sadržaja imaju pravo povući odobrenje dano na temelju prvog podstavka uz uvjet dostave obavijesti pružatelju u razumnom roku.

5. Ugovorom pružatelja i nositelja autorskog prava ili srodnih prava ili nositelja bilo kojeg drugog prava na sadržaj usluge internetskog sadržaja ne ograničava se mogućnost takvih nositelja prava da povuku odobrenje iz stavka 4.

Članak 6.

Prekogranična prenosivost usluga internetskog sadržaja koje se pružaju bez novčanog plaćanja

1. Pružatelj usluga internetskog sadržaja koje se pružaju bez novčanog plaćanja svojim pretplatnicima koji se privremeno nalaze u državi članici može odlučiti da omogući pristup usluzi internetskog sadržaja i korištenje njome pod uvjetom da pružatelj provjeri državu članicu boravišta pretplatnika u skladu s ovom Uredbom.

2. Pružatelj obavješćuje pretplatnike, relevantne nositelje autorskog prava i srodnih prava i relevantne nositelje bilo kojeg drugog prava na sadržaj usluge internetskog sadržaja o svojoj odluci da pruža uslugu internetskog sadržaja u skladu sa stavkom 1. prije pružanja te usluge. Informacije se pružaju na prikladan i razmjeran način.

3. Ova se Uredba primjenjuje na pružatelje koji pružaju uslugu internetskog sadržaja u skladu sa stavkom 1.

Članak 7.

Ugovorne odredbe

1. Neizvršive su sve ugovorne odredbe, uključujući one između pružatelja usluga internetskog sadržaja i nositelja autorskog prava ili srodnih prava ili nositelja bilo kojeg drugog prava na sadržaj usluge internetskog sadržaja, kao i one između tih pružatelja i njihovih pretplatnika, koje su u suprotnosti s ovom Uredbom, uključujući i odredbe kojima se zabranjuje prekogranična prenosivost usluga internetskog sadržaja ili se takva prenosivost ograničava na određeni rok.

2. Ova se Uredba primjenjuje bez obzira na pravo mjerodavno za ugovore sklopljene između pružatelja usluga internetskog sadržaja i nositelja autorskog prava ili srodnih prava ili nositelja bilo kojeg drugog prava na sadržaj obuhvaćen uslugom internetskog sadržaja i bez obzira na ugovore sklopljene između tih pružatelja i njihovih pretplatnika.

Članak 8.

Zaštita osobnih podataka

1. Obrada osobnih podataka koja se provodi u okviru ove Uredbe, a posebno za potrebe provjere države članice boravišta pretplatnika u skladu s člankom 5., provodi se u skladu s direktivama 95/46/EZ i 2002/58/EZ. Naročito, upotreba sredstava provjere u skladu s člankom 5. i svaka obrada osobnih podataka na temelju ove Uredbe mora biti ograničena na ono što je nužno i razmjerno za ostvarivanje njezine svrhe.

2. Podaci prikupljeni na osnovi članka 5. koriste se isključivo za potrebe provjere države članice boravišta pretplatnika. Oni se ne smiju priopćavati, prenositi, dijeliti, licencirati te se ni na koji drugi način prenositi niti otkrivati nositeljima autorskog prava ili srodnih prava ili nositeljima bilo kojeg drugog prava na sadržaj obuhvaćen uslugom internetskog sadržaja ni bilo kojoj trećoj strani.

3. Podatke prikupljene na osnovi članka 5. pružatelj usluga internetskog sadržaja ne smije pohranjivati dulje nego što je potrebno za okončanje provjere države članice boravišta pretplatnika na temelju članka 5. stavka 1. ili 2. Po okončanju svake provjere podaci se odmah i nepovratno uništavaju.

Članak 9.**Primjena na postojeće ugovore i stečena prava**

1. Ova se Uredba primjenjuje i na ugovore koji su sklopljeni i prava koja su stečena prije datuma njezine primjene ako su bitni za pružanje usluge internetskog sadržaja, kao i pristup toj usluzi te korištenje njome u skladu s člancima 3. i 6. nakon tog datuma.
2. Do 21. svibnja 2018. pružatelj usluge internetskog sadržaja koja se pruža u zamjenu za novčano plaćanje, u skladu s ovom Uredbom, provjerava državu članicu boravišta pretplatnika koji su ugovore o pružanju usluge internetskog sadržaja sklopili prije tog datuma.

U roku od dva mjeseca od datuma na koji pružatelj usluge internetskog sadržaja koja se pruža bez novčanog plaćanja prvi put pruži uslugu iz članka 6., pružatelj mora provjeriti, u skladu s ovom Uredbom, državu članicu boravišta onih pretplatnika koji su sklopili ugovore o pružanju usluge internetskog sadržaja prije tog datuma.

Članak 10.**Preispitivanje**

Do 21. ožujka 2021., a nakon toga prema potrebi, Komisija procjenjuje primjenu ove Uredbe s obzirom na razvoj prava, tehnologije i gospodarstva, te o tome podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću.

Izvješće iz prvog stavka, među ostalim, uključuje procjenu primjene sredstava provjere države članice boravišta iz članka 5., vodeći računa o novorazvijenim tehnologijama, industrijskim normama i praksi, a prema potrebi razmatra i potrebu za preispitivanjem. U izvješću se posebna pozornost daje utjecaju ove Uredbe na mala i srednja poduzeća i zaštitu osobnih podataka. Komisijinu se izvješću, prema potrebi, prilaže zakonodavni prijedlog.

Članak 11.**Završne odredbe**

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
2. Primjenjuje se od 20. ožujka 2018.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 14. lipnja 2017.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednica

H. DALLI